

الإمام المجدد محمد بن عبد الوهاب التميمي

IMÁM MUDŽEDDID
MUHAMMED BIN ABDULWEHHÁB AT-TEMÍMÍ

القواعد الأربعة

ČTYŘI ZÁKLADNÍ PRAVIDLA
O MODLOSLUŽEBNICTVÍ

S VYSVĚTLENÍM DR. MUHAMMEDA IBN
ABDURRAHMÁNA AL-CHUMEJJISE

PŘELOŽIL DAVUT LOUKOTKA

KONTROLA A RECENZE PŘEKLADU: ALÍ VĚTROVEC

„VYSVĚTLENÍ ČTYŘ PRAVIDEL O ŠIRKU“

První edice: Březen 2003.

Poznámka:

Tento dokument je internetové knižní vydání od www.alibánah.com. Tato publikace byla formována a vytvořena speciálně pro umístění zdarma na internet. Al-Ibánah dovoluje, aby tento dokument byl distribuován, vytištěn, kopírován nebo rozdán, v jeho současné formě, beze změn a v elektronické podobě. Za účelem rozšíření jeho obsahu a ne pro účely zisků z profitů, vyjma případů, kdy je vydavatelům poslán speciální požadavek a je uděleno svolení. Kdokoliv, přející si citovat z tohoto dokumentu, musí zmínit tento dokument.

O KNIZE

Před vámi je kompletní překlad statí napsaných obnovitelem víry, imámem Muhammedem bin Abdulwehhábem pod názvem „Al-Kawá'idu l-Arba'a, doplněných vysvětlením Dr. Muhammeda bin Abdurrahmán Al-Chumejjise. Stati i s jejich vysvětleními byly vytištěny v obsáhlejší knize s názvem Džem'u l-Funún fí Šerhi Džumleti Mutún li Aká'id Ahli s-Sunna 'ala l-Mezáhibi l-Arba'a (čs. „Soubor vysvětlení statí o věrouce Ahlu s-Sunna podle čtyř mezhebů) od nakladatelství „Ilah“. Stati byly poté vytištěny jako oddělené kompendium, aby šířily prospěch a usnadnily vzdělání pro čtenáře.

Stati Al-Kawá'idu l-Arba'a (čs. Čtyři pravidla o modloslužebnictví) jsou v muslimském světě velmi známé a nepotřebují žádné uvedení. Je to základní diskuze, která poskytuje základní pravidla ohledně modloslužebnictví (ar. širk). Ačkoliv nejsou příliš dlouhé, je to mimořádně hodnotný zdroj informací a povinné čtení pro všechny studenty toužící rozšířit svou znalost Islámu.

Komentátor, Muhammed bin Abdurrahmán al-Chumejjis, přidal souhrn a několik zkuškových otázek na konci každé sekce, aby usnadnil studium materiálů pro čtenáře a studenty.

Publikace od Al-Ibána E-knihy.

OBSAH

Úvod do těchto statí	4
I. Základy haníříje	7
II. První pravidlo o šířku	11
III. Druhé pravidlo o šířku	13
IV. Třetí pravidlo o šířku.....	17
V. Čtvrté pravidlo o šířku.....	22

Úvod

Žádám Alláha Nejštědřejšího, Pána velikého Trůnu, aby si tě spřátelil v Jeho světě a světě poté, a požehnal ti, kdekoliv se budeš nacházet. A (pokorně žádám), aby tě učinil z těch, kteří, když jsou obdarováni, jsou vděční, když jsou zkoušeni, jsou trpěliví a když hřeší, hledají odpuštění (od Alláha). Vskutku tyto tři charakteristiky jsou opravdovými znaky štěstí.

VYSVĚTLENÍ :

Jazyk

jetewelláke (čs. dosl. „on si tě spřátelí“) znamená, že si tě bere jako přítele, záštitníka, blízkého druha (ar. welí) skrze Svou lásku, dar úspěchu a provázení.

Autor začal uctívou prosbou a žádá Alláha Nejštědřejšího, Pána velikého Trůnu, aby si spřátelil toho, který čte tuto knihu, v tomto světě a ve světě posmrtném. Spřátelení se s ním v tomto světském životě se pak děje skrze lásku vůči němu, vedení ho, směřování a asistování mu. Spřátelení se s ním ve světě posmrtném se děje skrze ukazování mu milosti a odpuštění, ochranu od ohně pekelného a přijetí do ráje. Poté autor také pokorně prosí, aby byl čtenář požehnan, kdekoliv se nachází a aby ho Alláh naplnil smyslem služby Bohu podle charakteristik správné služby Bohu, které jsou tři:

1.: Být vděčný za Jeho požehnání. Tohle je v čase, kdy On dává požehnání, jak Alláh praví:

اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا

Pracuj, ó rodino Davida, s vděčností. (Sabá':13)

A Alláh praví:

وَأِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَا لَكُمْ

Jste-li vděční, pak ve vás nalezne zalíbení.

(Zumar:7)

A On (Alláh) praví:

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Bud'te Mne pamětlivi a já budu pamětliv vás, děkujte Mi a nebud'te nevděční.

(Bekara:152)

Vezmi za vděk Alláhovým požehnání, které je ukázáno skrze srdce, cestou utvrzování, uznávání a prokazování vděčnosti. A je to ukázáno jazykem, cestou hovoru o požehnání a chválení. A je to ukázáno rukama cestou práce dle toho, co Alláha těší.

2. Být trpělivý během strastí, těžkých časů a v záležitostech, které člověk nenávidí, a které postihnou lidi jako test a zkouška od Alláha. Co je nutné v těchto situacích, je mít trpělivost. Trpělivost znamená potlačit v srdci bezútěšnost a zoufalství. Potlačit jazyk, aby si nestěžoval a ruce, aby nečinili takové jednání, které popírá nebo odporuje trpělivosti. Alláh říká:

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ

Bud' trpělivý vůči tomu, co tě postihne (Lukmán:17)

A On praví:

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

A počastuj vytrvalé (Bekara: 155)

3. Hledej odpuštění po spáchání hříchu. Toto jest, protože všichni synové Adama jsou hříšní. Ale co je povinností lidstvu, když upadne do hříchu, je pospíšet si a žádat o odpuštění a litovat, tak jak Alláh pravil:

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ إِلَّاهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

a ty, kteří potom, co spáchali hanebnost či sami sobě ukřivdili, vzpomínají Boha a prosí Jež za odpuštění hříchů svých - neboť kdo jiný může hříchy odpustit než Bůh - a kteří nesetrvávají vědomě v tom, co provedli. (Álu 'Imrán: 135)

Tak toto jsou tři charakteristiky: Být vděčný pro Alláhovo požehnání, být trpělivý během času trýzně a hledat odpuštění po spáchání hříchu.

Kdokoliv splňuje všechny tyto charakteristiky, bude bez pochyb z těch, kteří zakusí štěstí. Ve skutečnosti, štěstí je přivázáno k těmto třem charakteristikám, více než kterékoli jiné. Všechny z těchto charakteristik obsahují význam Tewhídu, podrobení se, uposlechnutí a přijetí Alláha.

I.

Základy Al-Hanífíjje, Abrahámova náboženství

Věz, nechť Alláh poskytne tobě schopnost poslechnout Ho, neboť al-Hanífíjja, Abrahámovo náboženství je to, že sloužíš Alláhu samotnému, zasvěcující Mu svou víru upřímně, jen pro Něho, jak Alláh praví:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

A já jsem nevytvořil Džiny a lidstvo mimo to, aby mi sloužili. (Záriját: 56)

Když si tedy uvědomíš, že Alláh tě vytvořil, abys Ho uctíval, potom víš, že uctívání nebude uctíváním, pokud nebude doprovázeno Tewhídem¹, stejně tak jako modlitba se nevolá modlitba, pokud není doprovázena (rituální) čistotou. Tak jestli širk² vstoupí do uctívání, zničí toto uctívání, tak jako nečistota, když vstoupí do (obřadní) čistoty.

Tak, když si uvědomíš, že širk, je-li připečen do uctívání, zničí uctívání, znehodnotí (dobré) činy a udělá osobu, která je jeho strůjcem, tím, kdo bude navždy obývat oheň pekelný. Budeš vědět, že nejdůležitější věc, která tkví na tobě, je získat znalost tohoto. Snad tě Alláh může vyprostit z této pasti, připisování společníků k Alláhu, pročež Alláh pravil:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

Věru Alláh neodpustí, když je k Němu přidružováno, ale odpouští co je méně než toto, těm kterým On chce. (Nisá: 116). Toto může být dosaženo znalostí čtyř pravidel, které Alláh zmínil ve Svě Knize (tj. v Koránu).

Vysvětlení

Jazyk

¹ Tj. přesvědčení o Boží jedinství a jedinečnosti v pohledu Jeho Panování, práva na uctívání a popisu Sebe Sama – pozn. recenze.

² Tj. přidružování k Alláhu – uctívání jiných mimo Něj, připodobnění Stvořitele ke stvořenému, stvořeného ke Stvořiteli, nebo přivlastnění si výlučných Božích charakteristik – poznámka recenze.

Al-hanífíjja je odvozeno z haníf, což je někdo, kdo se odvrací od širku a kdo je pevně ukotven v Tewhídu. Ahbata = znehodnocuje, nuluje. Má dúna zálik = co je méně než toto, např. co je méně než širk, jako třeba hříchy a další.

Vysvětlení

Šejch, necht' je k němu Alláh milostivý, začal ujasněním základů al-Hanífíjja, která je přímým náboženstvím Abraháma. Jehož základy jsou nalezeny v tom, co Alláh zmínil, volání lidí k následování Abraháma.

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

Kdo lepší má náboženství než ten, jenž odevzdal se do vůle Boží, koná dobré skutky a následuje víru Abrahama, jenž byl hanífem? A učinil Bůh Abrahama Svým přítelem. (Nisá: 125)

A Alláh Praví:

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Rci: „Pán můj uvedl mne na stezku přímou, k náboženství nezměnitelnému, k víře Abrahamově, jenž hanífem byl a k modloslužebníkům nepatřil.“ (An'ám: 161)

Tj. základem hanáfíjje je: oddělovat výlučně Alláha pro uctívání a akty pokory, které patří pouze toliko Jemu, jak Alláh pravil:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

A nevytvořil jsem džiny a lidstvo mimo to, aby mě uctívali. (Záriyat: 56)

Tak Alláh nevytvořil lidstvo mimo to, aby ho uctívali. A není pravdivé volat uctívání jménem, pokud Tewhíd nedoprovází uctívání, tak jak jeden z předpokladů pro jeho platnost je, že uctívání musí být upřímné pro Alláha samotného. Podobně, není pravdivé nazývat modlitbu modlitbou, pokud čistota nedoprovází modlitbu, jest je to předpoklad pro její existenci.

A jestli to není tak, pak pokud předpoklad není součástí, znamená, že to co vyžaduje tento předpoklad, nebude rovněž přítomno. Širk vstupuje a zamotává se do uctívání, kazí a nuluje uctívání, stejně tak jako nečistá událost (hadas) způsobí, že (obřadní) čistota je zničena a anulována.

Tak když se stává jasnější, že širk kazí uctívání, zaplete-li do něj, způsobuje ztrátu odměny z uctívání a uctívání není přijato, stejně tak jako zrušeny jeho činy, jak Alláh pravil:

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لِتَحِبَّبُنَّ عَمَلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

A bylo již vnuknuto tobě i těm, kdož před tebou byli: „Věru, budeš-li přidružovat, marné budou skutky tvé a budeš zajisté mezi těmi, kdož ztrátu utrpí. (Zumar: 65) a ten který upadne do širku, zaslouží si věčnost v ohni pekelném, jak Alláh pravil v Jeho knize:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Ti však, kdož nevěřili a znamení Naše za lež prolašovali, ti budou ohně obyvateli a budou v něm nesmrtelní. Jak hnusný je to cíl konečný! (Tagábun: 10) pak v tomto místě se stává jasnější, že nejdůležitější věc, která je povinná na služebníky je že služebník ví jak uctívat jen a pouze Alláha a jak se vyhnout širku.

Tímto, snad může být osvobozen od šejtánovy pastí, kterou šejtán připravil aby odlákal lidi od jejich Pána a lákal je do širku. Toto je hřích, který Alláh neodpouští, jak pravil:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

Věru Alláh neodpustí, když je k Němu přidružováno, ale odpouští co je méně než toto, těm kterým On chce. (Nisá: 116).

A toto nemůže být splněno, pokud někdo nezná následující čtyři pravidla, která Alláh zmínil v jeho knize.

Shrnutí

1. Základ Abrahámovy víry je uctívat samotného Alláha upřímně a nemixovat partnery do uctívání Ho.
2. Širk kazí uctívání a způsobuje, že dobré skutky té osoby jsou znehodnoceny. A osoba, která je strůjcem toho, bude navždy pobývat v ohni pekelném.
3. Nejdůležitější věc, kterou služebník (Alláha) je zavázán se učit, je znalost Tawhídu tak aby byl schopný konat podle toho, a mít znalost o Shirku, tak aby se mohl toho vyvarovat.

Zkouška

1. Jaký je základ Abrahámovy víry a jaký je důkaz o tom?
2. Vysvětli důsledky, které širk má na uctívání a co se tomu podobá? Uveď nějaký příklad.
3. Jaká je nejdůležitější věc, kterou je služebník (Alláha) zavázán se učit a znát?

II.

První pravidlo o širku

Musíš vědět, že nevěřící, se kterými posel Alláha bojoval, přiznávali, že Alláh je Tvůrce a Pán. Ale tato víra nezpůsobila, že oni vstoupili do ovinutí Islámu. Důkaz pro to jsou Alláhova slova:

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

Rci: „Kdo uštedruje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohobojní?“ (Júnus: 31)

Jazyk

Mukirún = souhlasí, znamená oni uznávají. Al-Mudebbir = Správce, tj. Ten, který uspořádává všechny záležitosti: tatakún = jste bohobojní, tj. dbáte povinnosti, znamená pokládání štítu a překážky mezi sebe a toho, čeho se bojíš³.

Vysvětlení

První pravidlo je: Znalost těch, kteří věřili ve více bohů v časech Alláhova posla, od nevěrců z Makky a jiných, utvrzený a uznaný ve službě Alláhu (Rubúbíjjah), který znamená oddělit Alláha a udělat Ho jedním s jeho vytvářením, spravováním a kontrolováním vesmíru. Oni nepřipisují partnery k němu v tomto pohledu. Důkaz pro toto jsou Alláhova slova:

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

Rci: „Kdo uštedruje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohobojní?“ (Júnus: 31)

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?“ , jistě odpoví: „Bůh.“ Rci: „Chvála Bohu!“ Však většina z nich nic neví. (Lukmán:25)

³ Tj. mezi sebe a Boží hněv – pozn. recenze.

Verše, které poskytují pro toto důkaz je mnoho. Všechny z nich ukazují jasně, že ti, kteří věřili ve více bohů také uznávali, že Alláh samotný byl jediný Tvůrce, Poskytovatel a Správce všech záležitostí, ačkoliv Mu oni připisují partnery v uctívání, takže toto uznání pro ně nemělo žádný prospěch. Ale toto nezpůsobilo, že oni vstoupili do Islámu, ani to neudělalo jejich životy a bohatství posvěcenější (tj. chráněnější). Spíše Posel صلى الله عليه و سلم bojoval proti nim a učinil vzít jejich životy a jejich bohatství z těchto důvodů za oprávněné.

Oni nebyli souzeni jako muslimové jednoduše proto, že uznali a souhlasili se službou Alláhu. Raději on صلى الله عليه و سلم udělal je poslušným k Tewhídu l-Ulúhíjja⁴ () uznáváním toho konáním ve smyslu toho a jako předpoklad pro souzení jich jako Muslimy. Zdržením od způsobování jim škody a ušetřením jejich životů.

Shrnutí:

1. Ti, kteří věřili ve více bohů během času Alláhova Posla صلى الله عليه و سلم utvrdili a uznali službu Alláhu (tj. že On je jediný Tvůrce a Správce)
2. Uznání, že Alláh je jen jeden a jediný Pán (Tewhídu r-Rubúbíjja) není dostatečné k utvrzení, že jedinec bude souzen jako muslim.

Zkouška

1. Jaká byla pozice těch, kteří věřili ve více bohů v době posla, ke sloužení Alláhu? Ukaž tři verše, která dokazují tvá slova.
2. Jaká byla pozice, kterou Boží Posel صلى الله عليه و سلم zastával vůči těm, kteří věřili ve více bohů během té doby?
3. Je uznání, že Alláh je jediný Tvůrce a Správce (Tewhíd Rubúbíjja) dost k ujištění, že někdo je muslim? Poskytni důkaz pro svou odpověď.

III.

Druhé pravidlo o širku

Oni (nevěřící) řekli: My jsme je nevzývali, ani se k nim neobrátili, nežli pro hledání blízkosti (tj. k Alláhu) a jejich přímluvy. Důkazem jsou Jeho slova:

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (Zumer: 3)

Důkaz pro jejich hledání přímluvy jsou Alláhova slova:

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ

Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat (Júnus: 18)

Přímluva je dvou druhů: Přímluva, která je odmítnuta a přímluva, která je potvrzena.

Odmítnutá přímluva je ta, která je hledána od někoho jiného než Alláha v záležitostech, ve kterých nikdo nemá schopnost je splnit, kromě Alláha. Důkazem pro to jsou Alláhova slova:

⁴ Tj. Boží výlučné a výsostné právo na uctívání – poznámka recenze.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ
Vy, kteří věříte, dávejte almužny z toho, co jsme vám uštědřili, dříve než přijde den, kdy nebude ani obchodování, ani přátelství, ani přímluvy. A nevěřící jsou věru nespravedliví! (Surah Al-Bakarah: 254)

Potvrzená přímluva je ta, která je hledána u Alláha. Přimlouvající se je ten, který má propůjčenu čest být schopný se přimlout (u Alláha), kdy ten, za kterého je přimlouváno, je ten se kterým Alláh je potěšen, s jeho slovy i činy (všechny z těchto se zaznamenávají) poté ,co Alláh udělí svolení, jak Alláh pravil:

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Kdo je ten, který se přimlouvá v Jeho přítomnosti mimo jeho svolení (Surah Al-Bakarah: 255)

Vysvětlení

Jazyk

Zulfá = blízkost. Šufa'á'uná = naši přímluvci, tj. množné slovo od slova „šafi“ a „šafí“, což je ten, který se dostává mezi dvě strany, aby přinesl prospěch nebo zahnal škody. Chilla = blížencectví, je vzájemná láska.

Vysvětlení

Tito nevěřící použili jako argument pro jejich prosby a uctívání jiných bohů vedle Alláha, tvrzení, že oni nevolali pro ně a ani se neotáčeli k nim, vyjma ze dvou důvodů: 1. Aby tyto věci (tj. falešní božstva), které oni uctívali, je mohli přinést blíže k Alláhu; 2. Aby se za ně mohli přimlout u Alláha.

Důkaz pro tento důvod jsou Alláhova slova parafrázující slova modloslužebníků:

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى

„My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ (Zumer: 3)

Tj. My je jen pokorně žádáme a uctíváme je, tak, aby mohly sloužit jako způsob k získání blízkosti u Alláha a dosáhnout místo vysoko u Něho.

Důkazem pro druhý důvod jsou Alláhova slova:

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ

Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat (Júnus: 18)

Tj. My je jen uctíváme, aby tak mohli za nás před Alláhem orodovat a přinést něco dobrého a odehnat něco škodlivého.

Poté šejch vysvětluje, že přímluva má dva druhy v knize Alláha: 1. přímluva, kterou Korán negoval, odmítnul a omezil její dosažení. 2. Potvrzená přímluva, kterou Korán utvrdil a ta nastane v soudný den, což je založeno na jasném důkazu.

Jako pro přímluva, které Alláh vyvrátil v Jeho knize, když řekl:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ

Vy, kteří věříte, dávejte almužny z toho, co jsme vám uštědřili, dříve než přijde den, kdy nebude ani obchodování, ani přátelství, ani přímluvy. (Bekara: 254)

To je přímluva, která je vyhledávána u jiných než u Alláha v záležitostech, které nikdo nemůže kontrolovat kromě Alláha. Osoba touto přímluvou hledá vstup do ráje u jiných než u Alláha například, nebo být ušetřen od ohně pekelného. Co rovněž spadá do negované přímluvy je přímluva pro ty, pro které Alláh neudělil svolení, aby bylo za ně přimlouváno, např. nevěřící, nebo přímluva od někoho, komu Alláh nedovolil se přimlout.

Pokud jde o utvrzenou přimluvu, pak je tou, která je hledána u Alláha a která nastala s Jeho svolením. Tedy tomu, který se přimlouvá, Alláh udělil čest přimluvy. Ten, za kterého je přimlouváno, je ten, se kterým Alláh je potěšen, s jeho slovy i činy, poté co Alláh udělil Svě svolení, aby bylo přimlouváno v jeho prospěch. Toto je, jak Alláh řekl:

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Kdo je ten, který se přimlouvá v Jeho přítomnosti mimo jeho svolení (Bekara: 255)

pravá přimluva, která je utvrzena, nemůže nastat, pokud dva předpoklady nejsou splněny: 1. Svolení pro toho, který se přimlouvá, aby se přimlouval, jak je prohlášeno v předchozím verši; 2. Alláh musí být potěšen s tím, za kterého je přimlouváno. Toto je, tak jak je stojí v Alláhově slovu:

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

A oni se přimlouvají nesmějí, leč za toho, v němž On nalezne zalíbení; a oni se před Ním třesou bázní. (Anbijá: 28)

Tak vzhledem k tomuto, všechno přimluva nastává s Alláhova svolení a vše je v jeho rukou a příkazech, jak Alláh řekl:

قُلْ لِلَّهِ الشَّقَاعَةُ جَمِيعًا

Rci: „Jedině Bohu přísluší přimluva veškerá (Surah Az-Zumar: 44)

Shrnutí

1. Nevěřící uctívali falešné bohy vedle Alláha, hledaje blízkost (Boží) a přimluvu (pro sebe) u Alláha. Mít dobré úmysly není dostačující v nepřítomnosti následování Sunny.
2. přimluva má dva druhy: utvrzenou a negovanou.
3. podmínky pro přimluvu jsou: (a) svolení musí být uděleno tomu, který se přimlouvá a (b) Alláh musí být potěšen s tím, za kterého je přimlouváno.

Zkouška

1. Co je to, co způsobilo, že nevěřící uctívali jiné než Alláha? Poskytni důkaz pro tvoji odpověď.
2. Jaké jsou druhy přimluvy? Poskytni jeden důkaz pro každý druh.
3. Jaké jsou podmínky pro utvrzenou přimluvu?

IV.

Třetí pravidlo o širku

Posel صلى الله عليه وسلم byl seslán k lidem, kteří se lišili jeden od druhého ve svém uctívání. Mezi nimi byli ti, kteří uctívali anděly i ti, kteří uctívali posly a spravedlivé lidi. Mezi nimi byli ti, kteří uctívali stromy a kameny i ti, kteří uctívali Slunce a Měsíc. Ačkoliv Posel Alláha صلى الله عليه وسلم bojoval proti všem z nich a nedělal mezi nimi rozdíly. Důkazem pro to jsou Alláhova slova:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Bojujte tedy proti nim, aby už nebylo pokušení k odpadlictví (ar. fitna) a aby všechno náboženství bylo jen Boží. Jestliže však přestanou, pak Bůh jasně vidí vše, co dělají. (Anfál: 39)⁵

⁵ Boj bude pokračovat, dokud bude existovat jejich hrozba a neskončí, dokud tato nebude zlomena, dokud nepřeváží Boží víra nad pohanstvím a nebude pravda světu ozřejmena – pozn. recenze.

Důkaz, že oni uctívali Slunce a Měsíc jsou Alláhova slova:

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

Ke znamením Jeho patří noc i den, slunce i měsíc, však neklaňte se ani slunci, ani měsíci, nýbrž padejte na tvář svou před Bohem, jenž obojí stvořil, jestliže Jej uctíváte. (Fussilat: 37)

Důkaz, že oni uctívali anděly, jsou Alláhova slova:

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Bůh vám nepřikázal, abyste si brali anděly a proroky za pány své. Což by vám mohl přikázat nevěrectví poté, co jste se stali do vůle Jeho odevzdanými? (Áli 'Imrán: 80)

Důkaz, že oni uctívali posly, jsou Alláhova slova:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

A hle, pravil Bůh: „Ježíši, synu Mariin, zdaž jsi to byl ty, kdo řekl lidem ‚Vezměte si mne a matku mou jako dvě božstva vedle Boha‘?“ I odpověděl: „Sláva Tobě! Nebylo na mne, abych říkal něco, k čemu jsem neměl právo! Kdybych to byl býval řekl, byl bys to dobře věděl, neboť Ty znáš, co je v duši mé, zatímco já neznám, co je v Tvé duši, vždyť Ty jediný znáš nepoznatelné. (Máida: 116)

Důkaz o jejich uctívání spravedlivých lidí podávají Alláhova slova:

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

Ti, které vzývají, sami prostředek hledají, jak co nejvíce se přiblížit k Pánu svému, v milost Jeho doufajíce a trestu Jeho se obávajíce, neboť Pána tvého trest je věru obav hodný. (Surah Al-Isrá: 57)

Důkaz pro jejich uctívání stromů a kamenů jsou Alláhova slova:

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

Uvažovali jste o al-Lát a al-'Uzzá a Manát, té třetí, jiné? (Nedžm: 19-20)

A rovněž hadís Abú Wákid Al-Lejsího, budiž s ním Alláh spokojen, který řekl: „Vyšli jsme s Alláhovým Poslem صلى الله عليه وسلم k Hunejn (při tažení na Hunejn) a jen nedávno jsme opustili nevíru. Ti, kteří věřili ve více bohů měli lotosový strom, okolo kterého by se shromažďovali a věšeli své meče na tento strom (hledaje tím požehnání). Ten se nazýval Zátu l-Anwát. Tak jsme prošli okolo lotosového stromu a řekli: „Ó Posle Alláha! Udělej pro nás Zátu l-Anwát, tak jako oni mají Zátu l-Anwát!“

Vysvětlení

Jazyk

Fítna = pokušení, rozkol, trýzeň, zde znamená širk. Aját = dosl. znamení, jsou důkazy a ukazatele; jebteghún = oni hledají, znamená oni vyhledávají; hudaná ahdin = nedávno opuštěný, znamená zanechaný blízko času dané události, před nedávnem; sidra = lotosový strom; jentún = větší něco o něco, přivazují něco za něco.

Vysvětlení

Posel صلى الله عليه وسلم byl opravdu poslán k lidem, kteří se vzájemně lišili ve svém uctívání a odlišovali se ve své víře. Mezi nimi byli ti, kteří uctívali anděly a ti, kteří uctívali posly a spravedlivé lidi, stejně jako ti, kteří uctívali stromy a kameny nebo Slunce a Měsíc. Tak Alláh zplnomocnil Posla صلى الله عليه وسلم k boji proti nim. Spíše, On mu nařídil bojovat proti nim bez rozdílu. On mu nařídil bojovat proti každému z nich, dokud všechna víra (všechno uctívání) nebylo jen pro Alláha a dokud islám nezískal navrch před všemi ostatními náboženstvími. Alláh pravil:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةٌ وَيَكُونَ الدِّينَ كُلَّهُ لِلَّهِ

Bojujte tedy proti nim, aby už nebylo pokušení k odpadlictví (ar. fitna) a aby všechno náboženství bylo jen Boží. (Anfál: 39)

Tak Posel صلى الله عليه وسلم bojoval proti všem z nich, dokud je neshromáždil pod vládu a zákony islámu.

Z textu, který poskytuje důkaz, že existovali ti, kteří uctívali Slunce a Měsíc, a že Alláh zakázal jim to dělat, jsou Jeho slova:

لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

Však nekláňte se ani slunci, ani měsíci, nýbrž padejte na tvář svou před Bohem, jenž obojí stvořil, jestliže Jej uctíváte. (Fussilat: 37)

A z důkazu, který naznačuje, že existovali ti, kteří uctívali anděly, a že Alláh zakázal jim to dělat, jsou Alláhova slova:

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا

Bůh vám nepřikázal, abyste si brali anděly a proroky za pány své. (Áli 'Imrán: 80)

A z těch, které objasňují, že existovali i uctívači poslu a že toto jejich uctívání bylo falešné, jsou Alláhova slova:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَلَمْ تَكُنْ لِلنَّاسِ آخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ

A hle, pravil Bůh: „Ježíši, synu Mariin, zdaž jsi to byl ty, kdo řekl lidem ‚Vezměte si mne a matku mou jako dvě božstva vedle Boha‘?“ I odpověděl: „Sláva Tobě! (Máida: 116)

Tak Ježíš, mír buď s ním, osvobodí sám sebe od jejich uctívání a vládou nad tou falešností. A z důkazů, které ukazují, že existovali i uctívači spravedlivých lidí a rozhodnutí, že je toto uctívání je marné, jsou Alláhova slova:

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

Ti, které vzývají, sami prostředek hledají, jak co nejvíce se přiblížit k Pánu svému, v milost Jeho doufajíce a trestu Jeho se obávající, neboť Pána tvého trest je věru obav hodný. (Surah Al-Isrá: 57)

Někteří z učenců výkladu Koránu řekli: „Byla skupina mezi Araby, kteří uctívali některé jednotlivce mezi džiny. Poté tito džinové přijali islám, ale ti kteří je uctívali, o tom nevěděli. Tak jim Alláh vysvětlil, že ti, které uctívali, sami hledají blízkost Alláha, doufaje v Jeho odměnu a strachující se před Jeho potrestáním.

A z toho, co dokazuje, že existovali i ti, kteří uctívali kameny, jsou Alláhova slova:

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

Uvažovali jste o al-Lát a al-'Uzzá a Manát, té třetí, jiné? (Nedžm: 19-20)

To byla (falešná) božstva, která Mekkánci, kteří věřili ve více bohů, uctívali. Byly to sochy, které oni vytvořili a uctívali je vedle Alláha.

A z toho, co dokazuje, že existovali ti, kteří uctívali stromy, je hadís Abú Wákid al-Lejsího, nechť je s ním Alláh spokojen, o prosbě některých ze společníků, aby jim byl zhotoven podobný posvátný strom, jako byl Zátu l-Anwát pro ony lidi, které střetli během tažení na

Hunejn. Posel Boží صلى الله عليه و سلم na to pronesl: „*Alláhu Akbar* (tj. Bůh je Největší),“ velmi se rozzlobil a byl přísný ve své řeči, zakazující jim to, slovy: „*Vy jste právě řekli, od něhož, v jehož rukách je má duše, podobné co společníci Mojžíše řekli Mojžíšovi: Udělej pro nás boha stejně tak, jako oni mají bohy. On odpověděl: opravdu, vy jste lidé v neznalosti.*“

Tento hadis dokazuje, že existovali přidružující, kteří uctívali stromy. Rovněž dokazuje, že přesvědčení ve stromy (tj. že mají schopnost přinést dobro a odehnat škody) dosahuje stupně nevíry. Rovněž dokazuje, že dokonce vznešení a učenci mezi lidmi mohou upadnout v širk, aniž jsou si toho vědomi. Rovněž dokazuje, že pokud osoba vyslovuje prohlášení nevíry, aniž si je toho vědoma, nedosahuje nevíry stejně jako při záměrném pronesení takových slov. On není nevěřící, dokud si není toho plně vědom (toho, co říká).

Alláh prohlásil všechny tyto druhy uctívání za falešné a marné. A nařídil Svému poslu bojovat proti všem takovým lidem, bez rozdílu mezi nimi.

Shrnutí

1. Posel صلى الله عليه و سلم byl seslán k rozdílným lidem s rozdílnými náboženstvími.
2. posel صلى الله عليه و سلم bojoval proti všem modloslužebníkům, bez rozdílu mezi nimi.
3. Muslim se nestává nevěřícím, skrze prohlášení o nevíře, dokud to neříká vědomě a úmyslně.
4. V určité době pravda může být neznáma i vysoce postaveným mezi lidmi, samozřejmě nevyjímaje obyčejné lidi.

Zkouška

1. Uveď některé druhy uctívání, které existovaly v časech před příchodem Posla صلى الله عليه و سلم a uveď důkaz pro každý druh.
2. Dělal posel صلى الله عليه و سلم rozdíly mezi přívrženci těchto rozdílných falešných náboženství?
3. Jaký prospěch můžeme odvodit z hadísu zmíněného v této kapitole?

V. Čtvrté pravidlo o širku

Modloslužebníci naší éry jsou zarputilejší ve svém širku, nežli první modloslužebníci (během časů Posla صلى الله عليه و سلم). Toto bylo od doby, kdy první modloslužebníci připisovali k Alláhu společníky, uctívané vedle něj, ve snadných časech, zatímco Ho uctívali upřímně v časech těžkostí. Leč modloslužebníci v naší éře neustále činí širk, jak v časech blahobytu, tak i v časech těžkostí. Důkazem toho je Alláhovo slovo:

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

A když plují na lodi, vzývají Boha a upřímně mu zasvěcují svou víru, když však je potom na souši zachrání, hle, modloslužebníky se stávají (‘Ankebút: 65)

Toto zakončuje stať. Nechť jest mír a požehnání Boží Muhammedu, jeho rodině a společníkům.

Vysvětlení

Jazyk

Agładh = zatvrzelejší, tj. větší a silnější. Rachá’ = časy lehkosti, tj. časy úlevy a požehnání. Šidda = těžkost, nesnadnost a časy trýzně.

Vysvětlení

Toto je čtvrté a poslední pravidlo, že modloslužebníci v naší době, tedy ti, kteří zasvětili část svého uctívání jiným, nežli Alláhu, jako spravedlivým lidem, kteří jsou pohřbeni v hrobech a tak dále, jsou dále v šíрку a silnější ve vlastnosti nevíry, nežli jejich předchůdci z doby Prorokovy صلى الله عليه وسلم.

Důvodem je, že první modloslužebníci připisovali Alláhu společníky jen během časů lehkosti a v časech těžkosti a nesnází volali upřímně jen Alláha (pro pomoc) a věděli, že nikdo jiný by je nemohl ušetřit a že jejich (falešná) božstva by jim neprospěla. To naznačují Alláhova slova: فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

A když plují na lodí, vzývají Boha a upřímně mu zasvěcují svou víru, když však je potom na souši zachrání, hle, modloslužebníky se stávají ('Ankebút: 65)

A také:

قُلْ مَنْ يُنَجِّكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّكُمْ مِنْهَا وَمَنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ

Rci: "Kdo zachraňuje vás z temnot souše a moře, když vzýváte Jej pokorně a bojácně: „Zachráníš-li nás z tohoto, zajisté budeme patřit k vděčným!" " Rci: „Bůh zachrání vás z tohoto i z neštěstí každého, a přesto k Němu pak jiné přidružujete!" (An'ám: 63-64)

Tito verše ukazují, že oni připisují Alláhu společníky v uctívání jen v časech lehkosti. Ale nikoli pak v časech těžkostí.

Ale ti, kteří činí širk v naší době, vskutku připisují společníky v uctívání Alláha v obou případech. Jestliže nějaké požehnání, či útěcha na ně dopadne, spěchají k hrobům, prezentují jim obětní dary a zabitá zvířata v jejich místech. A posílají poděkování mrtvým pohřbeným v oněch hrobech a zvelebňují je s chválou.

A pokud nějaká kalamita dopadne na ně, opět spěchají k těmto hrobům a hledají pomoc od nich, pokorně je žádají a přísahají při nich tak a tak, bude-li tato kalamita od nich odejmuta.

Vidíme to jasně pokračovat u hrobů, které jsou uctívány vedle Alláha, jako jsou hroby Husejna, Sejjidy Zejneb, Abdulkádira al-Džejláního, Sejjida al-Badawího a jiných. Je jasné, že širk vykonaný modloslužebníky poslední doby je větší a horší nežli širk, který byl činěn modloslužebníky staré doby, protože je to širk, který je vykonáván neustále, za všech podmínek. A toto zakončuje téma této promluvy, tedy všechna chvála náleží Alláhu, Pánu světu.

Shrnutí

1. Modloslužebníci staré doby připisovali Alláhu společníky v uctívání během časů lehkosti a obrátili se výhradně k Němu s upřímným uctíváním v časech těžkostí.
2. Modloslužebníci této éry připisují Alláhu společníky v uctívání v obou případech.
3. Modloslužebníci naší doby jsou proto dále v šíрку nežli první modloslužebníci.

Zkouška

1. Jaký je rozdíl mezi modloslužebníky naší doby a modloslužebníky staré doby?
2. Kteří z těchto dvou jsou dále v jejich šíрку? Modloslužebníci staré doby nebo modloslužebníci naší doby?
3. Jaký je důkaz, že modloslužebníci staré doby vykonávali širk pouze v časech lehkosti a ne v časech těžkostí?